

Vit komu í prát við eldri mann, hann var ættaður úr Kollafirði, men hevði búið stóran part av lívi sínum á Akureyri.

Í kirkjuni skuldu vit spæla forsæl (preludium), og spælt varð »Eg skar mitt navn«. Eftirspælingin (postludium) var »Mitt føðiland«. Løgini bæði hevði kendi skotski tónasmiðurin og orkestraleiðarin Allan Fernie lagt til rættis.

Íslendskt kór sang gamla fýroyska sálmalagið »Harra Guð títt dýra navn og æra«. Hetta var avbera gott kór, og ljóðviðurskiptini vóru av teimum allarbestu. Vit kendu okkum at vera væl-komin - jú allastaðir kendu vit fløva og hjartaliga móttøku.

Væl av fólki var á torginum í miðbýnum, har spældu vit kl. 3. Um summarið eru nógv ferðafólk har í býnum. Konsertin vardi o. u. 1 tíma.

Ein eldri maður ættaður av Toftum, Óli Sámalsson nevndur, heilsaði okkum. Hann hevði búið á Akureyri í meira enn 50 ár.

Stundir vóru at síggja okkum um, áðrenn farið

er stutt frá Kraflu. Í tí økinum er nógvur hiti og sváulokurin er ramur. Úr jørðini sást at lív var í - pruttan og blóðran.

Ógloymandi heimferð

Heimferðina til Neskaupstaðar gloyma vit ikki.

Har var sera hugtakandi - ja torført at finna og seta røttu nøktandi orðini á. Skiftandi er náttúran alt frá skógi til oyðimørk, eldur og isur. Drúgv var at koyra, einar 10 tímar, so vit finga bæði sólsetur og sólarennig á ferðini.

Páskahellið, SVF og Fiskavirkilið

Flestu okkara svóvu fram á morgun og síðani at svimja. Svimjingin er ikki tððaravmarkað, og fyri eitt atgongumerki kanst tú svimja 10 tímar, hevur tú hug til tess.

Veðrið í tí góða lagnum, klárviðrað og sól. Seinna-partin um 5- tíðina fóru vit gonguferð út um Neskaupstað.

Har er stórt øki, sum er friðað frá fjals til fjøru. Vit fóru niður í Páskahellið, teir kalla. Har er søgn meinlík

Frystiorkan er stór. Virkið er frá grundini bygt til endamálið. Dýrt er, men effektiviteturin í hásæti, so tað ber teimum til at fáa tað undan fíggiarliga. Her er einki pjöss, einki lappari.

Stórsti parturin fer á japanska marknaðin, men eisini eystureuropisku londini keypa.

Egilstaðir

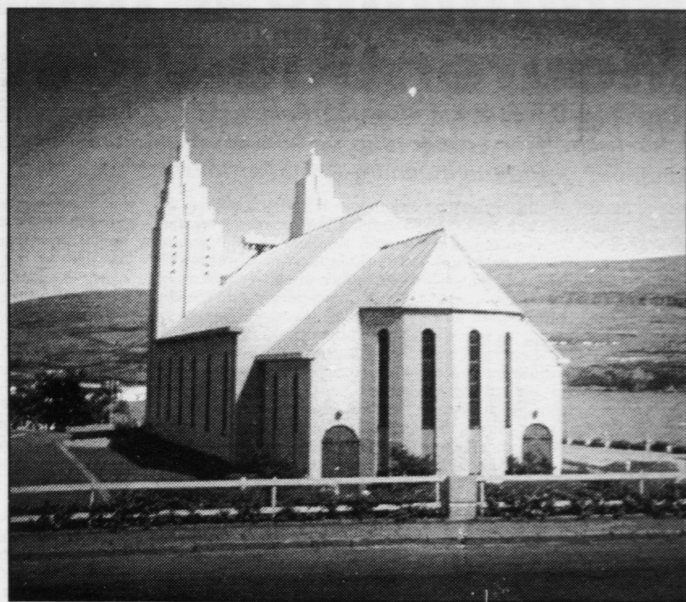
Seinna-partin sum ásett fóru vit til Egilstaðir. Hetta er í mun til Akureyrarleiðina stutt ferleið um 1 tími.

Hevði regnað nakað á ferðini, men komin til Atlavíkar og Hallormsskóg sleit í. Har er stórsta skógarlendi landsins.

Ein øðrvísi mynd birtist fyri eygum, og í mun til eldin og ísinn, ein grøn og spök náttúra - hugtakandi brot úr heildini.

Á Egilstøðum vóru mong ferðafólk. Vit riggaðu til spæling uttan fyri eina handilssamtøku.

Reiðiliga farin í gongd oysti niður, men ein eldri blíðligur maður beyð okkum innar at spæla, og tað kom sera væl við. Inni í

Sera vøkur er hon at líta á - kirkjan á Akureyri.

Afturkomin og biti fingin niðrum, fóru nøkur okkara at vitja fólk og onkur fór at royna seg á hestbaki.

Selnasta framfærslan

Seinasti dagur okkara í Neskaupstaði. Tíðin, sum so mangan, ódrúgv.

Forvitnisligt savn er har, og hagar fóru vit. Savnið varð latið býnum av trimum syskjum. Húsini høvdu verið barnaheim teirra. Umframt stóra grótsavnið var eisini hópur av íslenskum djórum, fuglum og fiskum. Norðfirðingar hava prýðiligt, rúmligt felagshús, teir nevna Egilsbúð.

Um kvøldið fóru vit hagar at eta og býráðið var vertur. Móttøkan sum allastaðni sera góð og maturin fyrsta flokks.

Kommunala umboðið skilti væl fýroyskt, hevði verið í Føroyum. Sandavágur er vinarbýur teirra norðfirðinga. Eftir fornum fýroyskum siði kvóðu vit frá borði - Niels á Høvdanum skipaði Flóðan Bænadiktsson.

Egilsbúð er, sum nevnt, samkomuhús og har skuldi

eisini meginkonsert okkara vera. Hølið er væl eignað til tónleik og sang - ljóðviðurskiptini sera góð.

Rættiliga væl av fólki lýddi á framfærsluna hetta frálíka kvøld og lagið sera gott á øllum. Eftir konsertina, sum vit finga festa á band, varð sagt farvæl og takkað fyri góðar lørur.

Egill Jónsson beyð okkum øllum heim til sín til rokað kaffiborð.

Hesin maður hevði arbeitt dýliga fyri okkum og hevur mikið rós uppiborið. Hann er tónleikaraleiðari í økinum og er eisini musikstjóri fyri Luðrasveit Neskaupstaðar. Umframt hetta er hann kórleiðari og oddamaður fyri Harmonikuliðnum. Hesin hópur kemur til Føroya fyrst í septembur.

Heimferðadagurin

Í morgun er frískur, kaldligur vindur og komin upp í hæddir, sóu vit nýlagstan kava. Onkusstaðni var eisini krapí á vegnum. Illa regnaði í Seyðisfirði, men vit vóru undir taki og høvdu onga neyð. Regnælið tók tó einki av ferðini, tí tær góðu lør-

urnar høvdu verið so mangar.

Ísland er stórbært ferðamannaland og her finst mangt onnur lond ikki hava - jøklar, gos, skóg og oyðimørk, fjøll og fløtur. Náttúran, sum mangan var bondsk og torvunnin og stríðið fyri tilveruni hava merkt og merkir tjóðina.

Soleiðis mennist tann tjóðin, ið sær og ikki søguna gloymir.

Tíman, ið er, eins og tíman, ið var, væl hon í huganum goymir.

Meðan hon laðar upp verjandi garð, stórt hon dýrmýr.

(Hans Andreas Djurhuus)

Skal til endans felagsins vegna takka tykkum mongu, sum hjálptu og stuðlaðu okkum so væl. Takk fyri gott ferðalag. Hjartans tøkk til grannar okkara fyri vestan.

Jólagarðurin - stutt uttanfyri Neskaupstað. Her kann ein keypa alskyns skart og skreyt til jólaþrýðis, alt árið

varð inn á matstovu, har orkestrið beyð spælurum, vinum og kenningum ein heitan bita.

Nú fóru vit undir drúgvu men hugtakandi heimferðina til Neskaupstað.

Stutt uttan fyri býin steðgaðu vit á, har var hin sokallaði Jólagarðurin. Har fekst alskyns skart og skreyt til jólaþrýðis og opið er alt árið.

Seinni um kvøldið varð steðgað á við Dimmuborg, sum er eitt gamalt gos. Har var sera sjáltsamt at ganga. Gingið varð eftir sandrásnum millum runnar, trø og ógvusligar stórar klettur. Hesir klettur, átøkir fjøllum, høvdu ógvuliga ymiskt skap - hugtakandi trøsligir. Onkur helt fyri, at var nakað eftir av tí forniska í Íslandi, var hetta rætta staðið - men einki sást ella hoyrdist.

Leiðin lá nú fram við Mývatn, sum er tiltikið fyri vakurlíka sín. Næsti steðgur var við Reykjahlíð, sum

okkara úr Mikladali. Munurin er, at íslenski kópurin smoyði sær úr haminum páskadag okkara á trettandu.

Um kvøldið hugnaðu vit okkum. Tey ungu vóru boðin út til SVF-húsið. Hetta er hús, sum Meginbjargingarfelagið eigur. Inni har stóðu fleiri bjargingar/leit-ingarbilur. Tú beistst merki í, at hjólini og dekkini vóru óvanliga stór og breið - alneyðugt í vetrararstrevi teirra.

Tað tóktist fyri okkum, at teimum ungu dámdu væl at royna fjallaklintring upp og niður eftir høgum veggum, men ymiskt var við dirvinum.

Hava í morgun verið og sæð nýtt, nýmótans virki her í býnum.

Hetta er silda, loðnu og feskfiskahús, sum Sildavinnslan eigur. Alt er í arbeiðshædd og nýggja tøknilættri kropsliga almikið um arbeiðsdagin.

stóra handilshúsinum var heilt fitt av fólki og hugaligt var at spæla.

Fuglafjarðar Hornerkestrur »for fuld musik« í Egilsbúð